

На кораблі залишений матрос,
Біля якого — ледь жива — тварина.
Під воду — капітан і охорона,
Оселі й краєвиди — землетрус.

Білявим попелом — із гір котрась —
На амфору повільного згоряння.
Від неба — тільки перетятий ремінь.
Ще повів — і назавжди світ зітре.

Вода всі душі й кості розплела
І черепицю, де — добро і зло,
З ячменем кухви й погасила срібло. —

Намарне боронилися хоробрі,
Аж поки щит і меч повечорів, —
Так вічність — глек, що — пальці гончара.